

ad 2. og 3. Disse Punkter indeholder nærmere Bestemmelse om Kommissionens Mødetid, Mødested, Forretningsgang o. s. v. Da disse Enkeltheder neppe kan gøre Regning paa særlig Interesse, er kun Hovedtrækkene anførte.

ad 4. I dette Punkt overlades til Stats-Ukrudtskommissionen at bestemme, hvilke Ukrudtsarter der skal betragtes som særlig skadelige (og som derfor kommer ind under Lovens Virkning), og til hvilke Tider og paa hvilke Maader de skadelige Ukrudtsarter skal ødelægges. Kommissionen har Ret til at ændre Bestemmelsen om, hvilke Arter af Ukrudt der kommer ind under Loven.

Det er utvivlsomt rigtigt at lade Kommissionen have den størst mulige Frihed i de anførte Retninger. I Amerika kan nye Ukrudtsplanter undertiden optræde ret pludseligt (f. Eks. ved Tilførsel af Frø fra andre Egne) og, hvis de ikke hemmes i Tide, faa varigt Fodfæste.

Derfor ønsker man ikke, at det skal overgives til den langsommere virkende Lovgivningsmyndighed at bestemme, hvilke Ukrudtsarter der skal tages Sigte paa ved Lovens Gennemførelse, men overlader det til Kommissionen, som, om det anses for nødvendigt, kan medtage forskellige Ukrudtsarter hvert Aar.

Ligeledes vil det ogsaa være mindre praktisk at lade Loven bestemme, til hvilke Tider og paa hvilken Maade Ukrudtet skal ødelægges. Samme Ukrudtsart blomstrer og modner til forskellige Tider i en udstrakt Stat, saa almindeligt gældende Lovbestemmelser for hele Staten vilde være mindre heldigt. Nye Metoder for Ukrudtsbekæmpelsen kan fremkomme, det er derfor heldigt, at Bestemmelserne, naar det anses for ønskeligt, kan ændres ret hurtigt.

Der er kun angivet en Begrænsning for Kommissionens Bestemmelsesret, og det er, at Listen over skadeligt Ukrudt, som paa Grundlag af Loven skal bekæmpes, ikke maa omfatte mere end 5 Ukrudtsarter (species).

Selvfølge er der langt flere end 5 farlige Ukrudtsplanter i enhver Stat, men det er rigtigt for Lovens Gennemførelse at indskrænke dens Virkning til kun nogle faa Arter. Det vilde ogsaa let medføre et ganske uoverkommeligt Arbejde med Inspektionen, hvis Loven omfattede et stort Antal til forskellige Tider blomstrende og modnende Ukrudtsarter. Alene 5 Ukrudtsarter med forskellige Modningstider fordrer 5 Gange Inspektion. Mange Stater har derfor ogsaa kun en enkelt eller ganske faa Ukrudtsplanter, der bekæmpes ved Lov. I de Stater, hvor der findes mange Ukrudtsarter paa Listen, er en effektiv Gennemførelse af Loven saa godt som umulig.

ad 5. Bestemmelsen om, at et Eksemplar af Loven og Liste A. skal sendes til alle Blade og Embedsmænd, er utvivlsomt heldig. Det gælder for Lovens gode Gennemførelse om, at denne bliver bekendt for alle Landmænd, og det er ikke nok, at en Ukrudtslov optages i enkelte officielle Publikationer, saaledes som Tilfældet er med de fleste andre Love; den maa bringes ind ad hver Mands Dør.

ad 6. Det paalægges Jordbrugeren som en Pligt at ødelægge de i Liste A nævnte Arter af Ukrudt paa betryggende Maade og indenfor en bestemt Tid. I Almindelighed vil Jordbrugeren selv kunne foretage denne Ødelæggelse (Afhugning) langt billigere, end det kan gøres paa det offentlige Bekostning. Ved Hakfrugter eller Afgrøder, som radrenses, følger Ødelæggelsen som et naturligt Led i selve den paagældende Afgrødes Pleje og deraf følgende Jordbehandling.

Hovedvægten bør lægges paa, at Jordbrugeren kommer til at føle denne Pligt saaledes, at Offentlighedens Indgriben indskrænkes til de færrest mulige Tilfælde.

ad 7. Det maa anses for heldigt, at der ansættes en Mand (Inspektør), som indenfor sit Omraade har Pligt til at paase, at det i Loven anførte skadelige Ukrudt virkelig bliver ødelagt til de bestemte Tider, samt at denne Mand har Ret til, hvis Jordbrugeren forsømmer Ødelæggelsen, da at lade denne foretage.

Hvis en saadan Ordning, maaske af Hensyn til spredt Bebyggelse, findes enten for bekostelig eller af andre Grunde u gennemførlig, foreslaas det, at der gives enhver Jordejer eller Jordbruger i det paagældende Distrikt (Township) Ret til at indsende skriftlig Klage, for saa vidt der paa nogen Jord i Distriktet findes „ulovligt“ Ukrudt, som ikke er afhugget rettidigt.

En saadan Klage, der sendes til Vejinspektøren (eller anden tilsvarende Embedsmand), maa indeholde tydelig Stedbetegnelse af det paagældende Jordstykke, Navnet paa dets Ejer og Meddelelse om Ukrudtets Art samt Tilsagn om, at Klageren er villig til at betale Udgifterne ved Inspektionen, for saa vidt der ikke maatte findes „ulovligt“ Ukrudt paa det anmeldte Jordstykke.